

Theses Ex Universa Theologia Depromptae

Erffurti

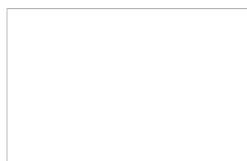
Gibbon de Burgo, Augustinus; Karg, Christian

09 - Tu. 8° 01338 (12)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00011158

urn:nbn:de:urmel-7a7fa2c3-44bc-444d-95c0-f6b7690d2207-00010332-15

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

12

THESES *Ex* UNIVERSA THEOLOGIA

Depromptæ.

Quas

Autoritate & Decreto Almæ Facultatis Theo-
logicæ Perantiquæ Universitatis Erfurtensis, pro
utroque Baccalaureatus in S. Theologia
consequendo gradu.

Prefide

Adm. Rdo, Spectabili, atq; Eximio Patre
F. AUGUSTINO GIBBON DE
BURGO, Ordinis Eremitarum S. Augustini per
Saxoniam & Thuringiam Vicario Generali, SS.
Theologæ Doctore, & Profes. Publ.

*In Auditorio Cœlico, Anno reparata Salutis Mil-
lesimo, Sexcentesimo, Quinquagesimo Nono, ad Diem Men-
sis Septembis, horis ab octava matutinâ ad decimam, &
pomeridianâ à primâ ad tertiam,
Sapientum disquisitioni agitandas exponet propugnaturus*
Adm. Rdus. Dominus

M. CHRISTIANUS Karg / Decanus Capituli ruralis
Mellerstadiensis, & Parochus Regiscurianus.

ERFFURTII,
Typis FRIDERICI MELCHIORIS DEDEKINDI.

TO

urn:nbn:de:urmel-7a7fa2c3-44bc-444d-95c0-f6b7690d2207-00010332-15

Reverendissimo, Pranobili, & Amplissimo DOMINO,

D. JOANNI AB

HEPPENHEIM, dicto à Saal/

Ecclesiæ Metropolitanæ Moguntinæ Decano,
Cathedralium Wormatiensis & Herbipolensis respe-
ctivè præposito & Canonico Capitulari,
EMINENTISSIMI

ARCHI-EPISC. MOGUNT.

Consiliario intimo, Novi Monasterii Præposito
dignissimo &c.

Nec non

Reverendissimo, & Amplissimo Domino,
DOMINO

JOANNI MEL- CHIORI, EPISCOPO DOMI- TIOPOLITANO, S.S. Theol. D.

EMINENTISSIMI AC REVERENDISSIMI
ELECTORIS MOGUNTINI,
PRINCIPIS HERBIP. Suffraganeo, & in Spir-
tualibus Vicario Generali, insignis Collegiatæ no-
vi Monasterii Decano,

CÆTE.

CÆTERISQUE ADMODUM
REVERENDIS, AC MAGNIFI-
CIS DOMINIS DOMINIS EJUSDEM
ECCLESIAE CANONICIS
CAPITULARIBUS

*Dominis Dominis meis perquam Gratio-
sis, & observantissimis.*

Reverendissimi, Amplissimi, Admodum
Reverendi, ac Magnifici D.D.

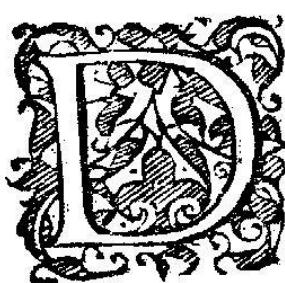
Montes sine Vallibus esse non solent: quis ignorat proceres
in hoc mundo, à supremo Numine electos, directos, & sapienti-
ssimè constitutos esse Montes Honorum, Montes Virtutum,
Montes propinquiores Cœlis? sunt enim illi de quibus Regius
Vates Psalmo 103. rigans montes de superioribus suis. Ve-
stram, O montes Deo consecrati? humillimam Vallem me-
esse profiteor, hasq; Theologicas Theses submisso animo, to-
toq; Christiano dedicandas duxi, hoc unicum obnixè rogans,
ut serenis oculis intueri, dextris Gratiosis, & benevolis ample-
cti nondedignentur. Summè interea gaudebo, si semper esse
possim:

*Reverendissimorum, Amplissimorum, Gra-
tiosorum Dominorum Cæterorumq; Admodum Re-
verendorum ac Magnificorum Dominorum
semper observandissimorum
Humillimus ac obedientissimus
Cliens & Servus*

**M. Christianus Rarg/ Decanus Capitul. ru-
ralis Mellerstadiensis, & Parochus in Königshoven,**

I.

Ari primum movens, primum efficiens;
& semper aliquid fuisse quod est necessarium,
& non possibile, per effectus, id est, creaturas natura-
liter demonstramus. Essentia, seu natura divina Me-
taphysicè spectat, rectè definitur: Aseitas intellectua-
lis, vel, Ens à se intellectuale..

II.

Deus est summè simplex, omnis compositionis expers, infinitus in-
quovis genere Entis, & perfectionis excogitabilis, aeternus, immensus, &
ubiq; præsens, per Essentiam, Potentiam, & Præsentiam, etiam spatiis
imaginariis. De potentia absoluta est intuitivè visibilis ab oculo cor-
poreo, non per modum causæ principalis, sed instrumentalis.

III.

Repugnat substantia supernaturalis, cui Lumen gloriæ, Visio Bea-
tifica connaturaliter debeantur. Intellectus cum Lumine gloriæ con-
currit activè ad Visionem Beatificam; non tamen indè sequitur, quod
majoritas vel minoritas Visionis Beatificæ non desumatur præcisè à virtu-
te elevante nostrum intellectum, id est, à lumine gloriæ.

IV.

Implicitat, quācunq; potentia spectata, species impressa creata Divi-
næ esentia: secus de specie expressa: judicandum. Visio Beatifica in
omnibus Beatis est ejusdem speciei: per quamlibet videt Beatus omnia
prædicata necessaria, & intrinseca Dei: imò implicitat essentiam intuitivè
sine attributis, aut unum attributum non viso alio videri; & idem de
Divinis Personis censemus.

V.

Deus à nullo intellectu created, aut creabili comprehendî potest;
qua propter omnes creaturas possibles ex vi Visionis Dei videri repugnat.

A 3

Datur

Datur in Deo intellectus verè & propriè; nec non scientia strictè sumpta, non per modum actus primi, sed purissimi secundi. Ejus objectum primarium est Ens Divinum prout comprehendit omnia prædicata intrinseca DEI, tām absoluta, quām relativa.

VI.

Scientia Divina rectè dividitur in scientiam simplicis intelligentiæ, & in scientiam Visionis. Scientia simplicis intelligentiæ est causativa rerum virtute & remotè; Scientia autem approbationis (quæ ad scientiam Visionis est reducenda) est causa illarum proximè & in actu secundo; quæ res si per impossibile deficerent, Deus tamen æq; omnipotens maneret.

VII.

Deus certo cognoscit futura contingentia absoluta, in decretis efficacibus tanquam in medio; suntq; illi ab æterno præsentia. Cognoscit item futura contingentia conditionata; imò, propter infinitum summum modum intelligendi cognoscit Deus quoq; non entia; neq; cum latent quæcunq; sive mala, sive bona sint, factibilia à creaturis,

VIII.

In Deo est voluntas per modum actus secundi, & non spectat ad constitutivum formale divinæ naturæ. Dividitur in antecedentem & consequentem; efficacem & inefficacem. Dantur prædefinitiones antecedentes ex se efficaces, attingentes omnes effectus creatos, etiam liberos, à fine usq; ad finem fortiter, sed tamen svaviter, & sine præjudicio libertatis.

IX.

In Deo datur vera providentia, quæ per media à se præparata & electa assequitur finem, saltem operantis. Prædestinatio consistit formaliter, & in recto in actu intellectus, nempe in imperio rationis, connotando in obliquo electionem efficacem mediorum gratiæ. Electio efficax adultorum ad gloriam per modum præmii comparandam, peracta est ante prævisionem meritorum. Reprobatio autem positiva fit post prævisa demerita.

X. DEUM

X.

Deum esse Unum & Trinum fides docet. Trinitatis Mysterium ratione naturali demonstrari, etiam suppositâ revelatione, nequit. In divinis duas sunt precessiones reales immanentes, & vitales, quarum una est per intellectum, qua procedit Verbum, altera per voluntatem, quâ Spiritus S. Illius processio est generatio, hujus verò, minime.

XI.

Verbum procedit per se ex cognitione omnium divinorum, quæ intrinsecè, & formaliter sunt in Deo: item ex cognitione creaturarum possibilium; Secus ex cognitione creaturarum existentium. Si Spiritus S. à Filio non procederet, ab illo realiter non distingveretur. Missio est processio unius Personæ ab aliâ cum connotatione effectus temporalis, qui ei specialiter attribuitur.

XII.

Quatuor sunt in Deo relationes originis: non tamen omnes realiter inter se distinctæ. Sicut tres sunt in divinis Personæ, ita tres substantiae relativæ. Tres Personæ divinæ formaliter constituunt proprietatibus relativis; ac per eas realiter inter se distingvuntur. Relationes in divinis, formaliter ut tales dicunt perfectionem.

XIII.

Dari Angelos fides docet: ratio verò nec à priori nec à posteriori demonstrat. Creati sunt cum mundo corporeo, Simplices, Spirituales, immortales & incorruptibles. Licet sit eadem forma, quâ Angeli sunt & intelligunt, non tamen eadem ratione est principium essendi, & intelligendi, adeoq; essentia Angelica non est ipsa potentia intellectiva. Angeli.

XIV.

Futura contingentia libera, & secreta cordium naturaliter & ex se non intuetur Angelus, sed solus scrutator cordium Deus, legitur in Scriptura. Si Deus crearet novum Angelum, novam speciem etiam aliis infunderet; unde habes, Angelos intelligere per species à Deo datas, non à rebus acceptas.

XV. Lucifer

XV.

Lucifer doluit de bono Dei, appetendo suam singularem excellētiam: hinc primum ejus peccatum fuit Superbia, cui annexa erat invidia, Torquetur nunc ab igne corporeo, vel in inferno, vel in aëre caliginosoz dicere autem, quod in aëre non sit locus pœnalis dœmonum, est error: non enim in aëre minuitur pœna inferni, sed secum gerunt ignem gehennæ.

F I N I S.

urn:nbn:de:urmel-7a7fa2c3-44bc-444d-95c0-f6b7690d2207-00010332-71